

eller Indbyggertallet i Villabyerne. Jeg skal saa forlade dette Spørgsmaal. Jeg følger mig ganske overtødet om, at her i det høje Folketing vil man neppe finde, at vi have været for knappe. Stillingen er simpelthen den: Vi arbejder med Underskud ved Statsbanerne, og naar det nu betænkes, at man kan rejse saa billig paa et Kort mellem to bestemte Stationer, naar det endvidere betænkes, at der her i Kjøbenhavn lægges Beslag paa et saa stort Materiel, Vogne og Lokomotiver, og et saa stort Personale for at besørge en saadan Trafik, og det betænkes, hvor dyrt dette altsammen er, tror jeg nok, man vil kunne blive enig med mig i, at det vil være prisen for at begrænse denne Trafik til noget rimeligt eller ogsaa i alt Fald at faa et virkeligt Udbytte ud deraf, et Udbytte, som svarer nogenlunde til de Omkostninger, Statsbanerne maa anvende paa denne Trafik. Hermed skal jeg forlade dette Spørgsmaal.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke). Desværre ser jeg ham ikke paa hans Plads, maaske er han ikke til Stede. Det ærede Medlem kom forleden Dag til at udtale sig om Havnebanetaksterne, men det var tydeligt at forstaa, at han var lige saa uheldig i denne Udtalelse som i adskillige andre, han fremkom med. Han sagde nemlig om Havnebanetaksterne, at de vare forskellige ved de forskellige Havne. Det er en Fejltagelse. Og han byggede derpaa den Slutning, at da de vare forskellige, maatte man allerhelst fuldstændig afskaffe dem over det hele. Ogsaa dette er ganske sikkert en forkert Opfattelse. Forholdet er nemlig det, at i 1890 fik vi ny Godstakster vedtagne, og samtidig dermed bleve Havnebanetaksterne ens over det hele Land paa Kjøbenhavn nær, og det er nu altsaa 11 Aar siden. Forholdet er endvidere det, at man her i Kjøbenhavn har tre forskellige Havnebanetakster, fordi naturligvis Afstanden fra Godsbanegaarden til de forskellige Punkter ved Kjøbenhavns Havn er højst forskellig, og man som Følge deraf ogsaa kan opkræve forskellig Betaling; men ellers ere Taksterne ens. Forholdet er endvidere det, at Havnebanerne give Statsbanerne en aarlig Indtægt af ca. 260,000 Kr., og dersom man skulde følge det ærede Medlems Anvisning om at ophæve Taksterne for dem, er det ogsaa vist, at største Delen af disse Penge vilde være tabt. Naturligvis forudsatte det ærede Medlem, at i saa Fald skulde Havnebanerne regnes

som en Del af Statsbanenettet, saa at man altsaa i Betalingen for en Vognladning Gods naturligvis ogsaa skulde tage Hensyn til den Strækning, som Vejen bliver læn- gere derved, at Havnebanen er indbefattet i Statsbanerne. Men Sagen er den, at dette slet ikke kan lade sig gøre, thi Forholdet er jo dette, at Zonerne — vi have jo en Zontarif hos os — ere 5 Kilometer brede. Og sæt nu f. Eks. at den paagældende Station ligger lidt uden for Grænsen mellem to Zoner, saa kan man ikke faa nogen Betaling for at føre en Vognladning Gods ned til Havnen, medmindre man kommer op til tæt ved 5 Kilometer, og det er en lang Strækning, omtrent saa meget som tre Fjerdingvej. Paa den Maade vilde Betalingen for Transport af Gods ned til Havnen i alt Fald mange Steder blive enten meget ringe eller lig Nul, og Statsbanerne have ikke Raad til at tage største Delen af disse 260,000 Kr. om Aaret. Hertil kommer ogsaa, at Havnebanerne ere meget kostbare at bygge. Mange Steder har man maattet købe Grunde, hvorpaa der i Forvejen var Bygninger, og derfor maattet købe disse Grunde overordentlig dyrt. Endelig skal der i de fleste Tilfælde et særegent Personale til og særegne Lokomotiver, og i det hele ere vore Havnebaner i høj Grad dyre at holde i Drift. Som Følge deraf kan man slet ikke give Afkald paa disse 260,000 Kr., de give i aarlig Indtægt. Det undrer mig i øvrigt, at det ærede Medlem kan komme ind paa dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Uensartetheden af disse Takster maa jeg endnu gøre den Bemærkning, at en By, han ogsaa nævnte, nemlig Nyborg, ikke hidtil har haft Havnebanetakster, men i Kommissionens Betænkning har man udtalt, at det vilde være ønskeligt, om den Forskel, der var mellem Havnebanetaksterne i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder, samt den Forskel, der er for Nyborgs Vedkommende, maatte blive ophævet. Hvis det ærede Medlem havde læst sin Kommissionsbetænkning, maatte han vide dette, og han vilde, tør jeg forudsætte, da have tiet stille og slet ikke begæret Ordet om den Sag i alt Fald.

H. P. Pedersen: Naar jeg som nyvalgt Folketingsmand for første Gang tager Ordet her i Salen, kan jeg ikke undlade at udtale min Glæde over, at jeg har været Vidne til en saa stor, ja jeg kunde fristes til at sige mageløs Enighed om de Sager, hvorom der allerede er truffet endelig Beslutning, og gid det kunde siges til For-